

Γ. Μαυρήs: «Σαφέστατη αντανάκλαση του Κυπριακού στην ελληνική πολιτική σκηνή»

Ο διευθύνων σύμβουλος της VPR-C, μιλώντας στην Κατερίνα Ακριβοπούλου

Με αφορμή τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος στην Κύπρο

«Νομίζω πως πράγματι οι προεκλογικές εκτιμήσεις επαληθεύτηκαν με την έννοια ότι δεν υπήρξε κάποια έκπληξη στο εκλογικό αποτέλεσμα. Τα βασικά συμπεράσματα έχουν εξαχθεί, δηλαδή πρώτα από όλα η συσπείρωση των κομμάτων είναι πολύ σαφής και αναμενόμενη όπως επίσης και η αιτιολόγηση του εκλογικού αποτελέσματος... Είναι εξαιρετικά σαφές το μήνυμα ότι ενδεχομένως το δημοψήφισμα να κλείνει πράγματι μια μεγάλη περίοδο στην κυπριακή πολιτική σκηνή. Νομίζω ότι το αποτέλεσμα είναι σημαντικό και οι επιπτώσεις βεβαίως και στο θέμα το εθνικό, τη διαχείριση του εθνικού αλλά και στο εσωτερικό της Κύπρου δηλαδή στο κομματικό σύστημα στα κόμματα είναι αποφασιστικής σημασίας, είναι σημείο καμπής για τα πολιτικά πράγματα της Κύπρου».

«Υπάρχει μια υφέρπουσα κρίση εκπροσώπησης για πρώτη φορά. Αυτή η κρίση εκπροσώπησης (που δεν είναι βεβαίως μονόδρομος) μπορεί και να απορροφηθεί. Δεν είμαστε βέβαιοι για την τελική της έκβαση... Έχουμε τα δύο μεγάλα κόμματα το συντηρητικό και το κεντροδεξιό, τον Συναγερμό και το ΑΚΕΛ τα οποία αυτά κυρίως έχουν έρθει σε ρήξη με την εκλογική τους βάση γιατί τα δυο μικρότερα κόμματα νομίζω ότι συσπειρώθηκαν τελικά στην απορριπτική γραμμή σε ποσοστά 80-90%. Το πρόβλημα υπήρχε με το ΑΚΕΛ και με το ΔΗΣΥ, με το μεν ΑΚΕΛ η ηγεσία του «υποκλίθηκε» με μια έννοια στην προφανή τάση της εκλογικής βάσης ...Τελικά το ΑΚΕΛ κατευθύνθηκε στο Όχι, εναρμονίστηκε κάτω από την πίεση της εκλογικής βάσης. Αντιθέτως στην περίπτωση του Συναγερμού είχαμε πράγματι μια ρήξη, διότι η ηγεσία επέμεινε στην γραμμή του Ναι σύμφωνα με τα exit polls που είδαν το φως της δημοσιότητας μόνο το 1/3 στην καλύτερη περίπτωση, 4 στους 10 ψηφοφόρους του συναγερμού συμμορφώθηκαν με την γραμμή επομένως εκεί υπάρχει μια σαφέστατη κομματική απειθαρχία και για όποιον γνωρίζει το κομματικό σύστημα της Κύπρου θα έλεγα ότι αυτό είναι πρωτοφανές. Είναι μια εξαιρετικά κομματικοποιημένη κοινωνία, είναι πολύ πιο κομματικοποιημένη από ότι ήταν η Ελλάδα την δεκαετία του '80. Επομένως τέτοια φαινόμενα κομματικής εξέγερσης, της βάσης απέναντι στα κόμματα είναι πολύ σημαντική».

ΔΗΜ.: Η αντανάκλαση στο ελληνικό πολιτικό σκηνικό όλων αυτών βλέπετε έστω και εμμέσως, έστω και παράπλευρα;

ΜΑΥΡ.: Νομίζω πως υπάρχει σαφέστατη αντανάκλαση... καταρχήν να πούμε ότι για πρώτη φορά μετά το 1974 το Κυπριακό έγινε θέμα της εσωτερικής πολιτικής ζωής τόσο έντονα, υπάρχει τόσο ενδιαφέρον για το κυπριακό που δεν έχει υπάρξει... Βλέπουμε τον τελευταίο μήνα μια εντονότερη κάλυψη του θέματος και από τα μέσα. Εάν ρωτάτε για τις επιπτώσεις στα πολιτικά κόμματα, νομίζω ότι δεν είναι της ίδιας τάξης. Πιστεύω ότι τελικά η διαχείριση που έκανε η κυβέρνηση μάλλον ευνοήθηκε από το αποτέλεσμα. Αυτό το συμπέρασμα δεν είναι δικό μου είναι μια κοινή εκτίμηση πολλών αναλυτών και στην Κύπρο, και τελικά η κυβέρνηση απέφυγε τους κλυδωνισμούς που θα είχε από μια αντιπαράθεση με το λαϊκό αίσθημα και την κυρίαρχη τάση του κυπριακού εκλογικού σώματος. Σε αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜ.: Η επόμενη μέρα σηματοδοτείται από τις πιέσεις και το περιμένουμε όλοι, αυτή η διαχείριση του Όχι από τους ίδιους παράγοντες που ήθελαν το Ναι εσείς τι πιστεύετε θα αξύνει περαιτέρω τα ήδη υπαρκτά και διαπιστωμένα προβλήματα στο πολιτικό σκηνικό της Κύπρου ή θα λειτουργήσει ανασταλτικά περαιτέρω κρίσης των κομμάτων. Δηλαδή θα βγει πιο ενωμένη η Κύπρος απέναντι σε αυτές τις πιέσεις ή αυτές οι πιέσεις αντιθέτως θα δώσουν πιο γρήγορα την ώθηση για τις οποίες εξελίξεις μπορεί να προμηνύονται ;

ΜΑΥΡ.: Νομίζω ότι το δημοψήφισμα έχει δημιουργήσει μια νέα πολιτική διαίρεση. Θα έλεγα ότι το Κυπριακό κομματικό σύστημα είναι αρκετά πολωμένο ιστορικά. Η πόλωση είναι ήπια, αλλά υπάρχει μία διαφωνία, μια έντονη διαχωριστική γραμμή. Αυτή δεν είναι καινούργια, είναι παλιά, είναι η γραμμή του απορριπτισμού, ενδοτισμού, των διαλλακτικών και των αδιάλλακτων πριν την εισβολή και στην περίοδο του '50 και του '60, υπάρχει πάντα αυτό το στοιχείο στην κυπριακή πολιτική ζωή, αυτό το πράγμα έχει αναβιώσει λόγω της έντασης που δημιουργήσε και της πόλωσης το δημοψήφισμα. Αυτό δεν νομίζω ότι θα πέσει ιδιαίτερα, νομίζω ότι θα αναπαράγεται και πιστεύω ότι θα αποτελεί ένα παράγοντα που μπορεί να οδηγήσει και σε αναδιάταξη των κομματικών δυνάμεων ενδεχομένως και σε νέες συμμαχίες...

«Νομίζω ότι οι ευρωεκλογές οι οποίες είναι σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα και στην Κύπρο θα διεξαχθούν για πρώτη φορά θα είναι μια ευκαιρία, αποκτούν μια πολύ μεγάλη σημασία για εσωτερική, αποκτούν χαρακτήρα βουλευτικών εκλογών περισσότερο στην Κύπρο, νομίζω θα είναι μια πρώτη αποκρυστάλλωση αυτών τα τάσεων, των διεργασιών που βλέπουμε αυτή την στιγμή να αναπτύσσονται στο πολιτικό σκηνικό στην Κύπρο».

ΔΗΜ.: Πάντως η πολιτική ηγεμονία του Τάσσου Παπαδόπουλου είναι στο ύψιστο σημείο, έτσι;

ΜΑΥΡ.: Καταρχήν ο πρόεδρος στην Κύπρο έχει πάντοτε μια ισχυρή θέση, αυτό οφείλεται και στην παράδοση των κυπρίων πολιτών που εμπιστεύονται τον πρόεδρο πόσο μάλλον όταν ο πρόεδρος πέραν από την θεσμική του διάσταση κατόρθωσε να εκφράσει τα 3/4 του εκλογικού σώματος. Πράγματι ο κ. Παπαδόπουλος έχει βγει πολύ ενισχυμένος από αυτή την ιστορία και αυτό ακριβώς το στοιχείο θέτει σε εκκίνηση και μια ολόκληρη συζήτηση για την αναδιάρθρωση του κεντρώου χώρου της συνένωσης των κομμάτων με στόχο να δημιουργηθεί ένας νέος συνασπισμός που θα στηρίζει εάν υπάρξει πρόβλημα ρήξης με το ΑΚΕΛ τι θα διαδεχθεί αυτή την πολιτική συμμαχία, την κομματική συμμαχία που κέρδισε τις εκλογές του 2003. Πράγματι ο πρόεδρος Παπαδόπουλος και αυτό είναι ένα από τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος, έχει ενισχύσει την θέση και την αποδοχή του